

θησαν καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ σκεπτομένη ἀκίνητος καὶ σιωπηλή· ὅταν δὲ ἦλθεν ἡ Μύρτις εἰς τὸν λουτρῶνα, διὰ τὴν πρόετοιμάσῃ τὸ λουτρὸν τῆς κυρίας τῆς, δὲν εἶχε καμμίαν ἰδίαν ὅτι ἡ κυρία τῆς ἦτο ἐντός, ἄλλως δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ κάμῃ, ὅτι ἔκαμεν. Ἀφοῦ ἡτοίμασεν ὅλα τὰ ἀρώματα καὶ τὰ σινδόνα, ἐγονυπέτησεν εἰς μίαν γωνίαν καὶ ἔκαμε βραχεῖαν προσευχὴν εἰς τὸν νέον τῆς Θεὸν ὑπὲρ τῆς κυρίας τῆς, ὅπως λάβῃ καὶ αὐτὴ φῶς καὶ ἔλθῃ εἰς τὸν Σωτῆρα.

(Ἀκολοθεῖ).

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ.

Οἱ Κινέζοι καλοῦσιν ἑαυτοὺς Τ'σὺνγ Τ'σόνγ Τ'σού-ἐκ τοῦ ὀνόματος διασῆμου τινὸς ἀρχηγοῦ των, ὅστις ἔκαμεν ἅπειρα θανάματα εἰς τὴν ζωὴν του, καὶ ἀφοῦ ἀπέθανεν ἐλατρεύετο ὡς ὁ Οὐράνιος πατὴρ τοῦ λαοῦ.

Ἡ ἱστορία τῶν Κινέζων εἶναι ἐπίσης περίεργος ὡς καὶ ἡ φυσιογνωμία των. Ἰσχυρίζονται ὅτι μεταξὺ τῆς ἰδρύσεως τοῦ βασιλείου των καὶ τῆς γεννήσεως τοῦ μεγάλου των διδασκάλου Κομφουκίου 551 π.Χ. ἐμεσολάβησαν 2,267,000 ἔτη! Κατὰ τὸ διάστημα δὲ τοῦτο ἀβασίλευσαν 3 δυναστεῖαι ἡ Οὐράνια, ἡ Ἐπίγειος, καὶ ἡ Ἡλιαία. Τὸ περιεργον δὲ εἶναι ὅτι εἰς τὴν μυθολογίαν των φαίνονται ὅτι εἶχον τὴν ιδέαν τῆς Λαοβυνείου θεωρίας τῆς ἐξελίξεως, διότι εἰς τὰ ἀρχαιότατα αὐτῶν συγγράμματα περὶ μυθολογίας παριστάνονται ὄντα κατὰ τὸ ἥμισυ πίθηξ καὶ κατὰ τὸ ἕτερον ἄνθρωπος, τὰ ὄντα δὲ ταῦτα πιστεύουν ὅτι ἐδαπάνησαν τὰς δυνάμεις των κοπιᾶζοντα ὑπὲρ τοῦ ὕλικου καὶ πνευματικοῦ καλοῦ τῶν ὁμοίων των.

Ὁ μέγας διδάσκαλος Κομφούκιος (ιδεὲ τὴν εἰκόνα του ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ 18) ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Λού, ἣτις ὀνομάζεται ἤδη Σάνγ Τάνγ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ 23^{ου} αὐτοκράτορος τῆς δυναστείας τῶν Τσεοῦ.

Ὁ πατὴρ του Σὺν-Σεάνγ-Χεῖ καὶ ἡ εὐγενὴς μήτηρ του Σὺν Τσαῖ, μία τῶν ἀξιολογωτάτων γυναικῶν τῆς Ἀσίας, ἰσχυρίζοντο ὅτι κατήγοντο ἀπὸ τοὺς προῖστορικοὺς Χουάνγτε, οἵτινες ἦσαν διάσῆμοι διὰ τὴν ἀρίαν των ζωὴν, ἀλλ' ἦσαν τόσον πτωχοί, ὥστε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του ὁ Κομφούκιος παιδίον ἔτι ὦν ἠναγκάσθη νὰ γείνη βουκόλος διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ διατρέψῃ ἑαυτὸν καὶ τὴν μητέρα του.

Ἐκτὸς τούτου δὲν γνωρίζομεν τίποτε ἄλλο περὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Κομφουκίου, εἰ-

μὴ ὅτι ἐμμεῖτο τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἱεροτελεστίας τῶν προγόνων του.

Ἡ μήτηρ του, τῆς ὁποίας τὴν μνήμην ἐσέβετο μέχρι θανάτου, τὸν ἔθρεψεν εἰς τὸ πολυτεχνεῖον, ὅπου ἐδιδάχθη τὰς μηχανικὰς τέχνας, ὡς λ.χ. τὴν γεωργίαν, ξυλουργικὴν, ζωγραφικὴν καὶ τεκτονικὴν.

Κατὰ τὸ 15^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας του ὁ νοῦς του προσηλώθη εἰς τὰ γράμματα, τὸ δὲ 18^{ον} εἶχεν ἀποκτήσει πᾶσαν τὴν γνῶσιν τῶν ἡμερῶν αὐτοῦ. Ἰδρύσας οὕτω τὴν φήμην του ὡς πεπαιδευμένου, ἐνυμφεύθη καὶ ἀπέκτησεν ἓνα υἱὸν καὶ δύο θυγατέρας.

Εἰς τὸ 21^{ον} ἔτος τῆς ἡλικίας του ἡ ἀμάθεια τῶν ὁμοίων του τόσον τὸν ἐστενοχώρει, ὥστε ἀνέλαβε τὸ ἔργον τοῦ δημοσίου διδασκάλου τῶν ἡθῶν, ἀλλὰ εἰς τὸ σχολεῖόν του δὲν ἐδέχετο ἄλλους εἰμὴ ἐκείνους, ὅσοι εἶχον φυσικὴν κλίσιν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ἐάν τις πλούσιος ἢ πτωχός, εὐγενὴς ἢ ἀγενὴς ἐφαίνετο ἀδιάφορος εἰς τὴν σπουδὴν καὶ τὴν προᾶξιν τῶν ἀνστηροτάτων ἡθῶν, ἀπερρίπτετο ὑπ' αὐτοῦ διὰ μιᾶς, ἄνευ ὀργῆς, ἀλλὰ μετ' ἀποφασιστικότητος.

Τὴν ἰδίαν του βραδείαν πρόοδον εἰς τὴν ἀρετὴν συνείδιξε νὰ ἐξηγῇ οὕτω πως: «Εἰς τὰ 15 ὁ νοῦς μου ἔκλινε πρὸς ἀπόκτησιν μαθήσεως.—Εἰς τὰ 30 ἐστερεώθην εἰς τὰς πεποιθήσεις μου.—Εἰς τὰ 40 ὅλαι μου αἱ ἀμφιβολίαι καὶ δισταγμοὶ ἠφανίσθησαν.—Εἰς τὰ 50 ἤρχισα νὰ ἐννοῶ τοὺς νόμους τῆς οὐρανίου τάξεως καὶ ἁρμονίας.—Εἰς τὰ 60 τὰ ὥτά μου εὐχαρίστως ὑπήκουον εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας.—Εἰς τὰ 70 ἠδυνάμην ν' ἀκολουθῶ τῆς καρδίας μου τὴν ἐπιθυμίαν χωρὶς νὰ παραβαίνω τὸ δίκαιον ἀνακαλύψας ἐπὶ τέλους τὸν χρυσοῦν κανόνα, «Νὰ μὴ πράττω εἰς τοὺς ἄλλους ὅ,τι ἦτο δυσάρεστον εἰς ἐμέ.»

Διορισθεὶς Γενικὸς διοικητὴς τῆς ἐπαρχίας Σοῦνγ-Τού, ὁ Κομφούκιος ἔφερε τοιαύτην ἀναμόρφωσιν εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ λαοῦ, ὥστε ἡ Κυβέρνησις διώρισεν αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μεταβατικοῦ σώματος, τοῦ διορισθέντος ἐκεῖ πρὸς κατάπausιν τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐν τῇ νέᾳ δὲ ταύτῃ θέσει του ἔδειξε τὴν μεγάλην αὐτοῦ ἡθικὴν δύναμιν κατὰ τρόπον τόσον ἐξαιρετικόν, ὥστε ἠδυνήθη νὰ κυβερνᾷ τοὺς ἀρχηγούς των διαφόρων φυλῶν μὲ τὴν αὐτὴν εὐκολίαν καὶ αὐστηρότητα μὲ τὴν ὁποίαν καὶ τοὺς πτωχοτάτους δούλους.

Τόσον δὲ ῥιζικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ λαοῦ, ὥστε τὸ ἐγκλημα ἐξωστρακίσθη ἐκ τῆς χώρας—τὸ δὲ ὄνομα τοῦ Κομφουκίου κατέστη

τὸ εἶδωλον τῶν συμπολιτῶν του, εὐλογοῦμενον καὶ λατρευόμενον ὑπὸ πάντων.

Οὐδείς ποτε τῶν Μογγόλων ἠγαπήθη τοσοῦτον ὑπὸ τῶν μαθητῶν του, ὅσον ὁ Κομφούκιος, πάντες δὲ ἐθεώρουν καὶ ὠμίλουν περὶ αὐτοῦ ὡς τοῦ μερίστου τῶν θνητῶν, διηγούμενοι μετὰ σεβασμοῦ πᾶσαν προᾶξιν τῆς ζωῆς του— Πῶς ἔζησε καὶ πῶς ἀπέθανε. Πῶς ἔκρινε τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς πτωχοὺς, τοὺς πρίγκη-πας καὶ τοὺς δούλους— μὲ τὴν αὐτὴν ἀμεροληψίαν καὶ ἰσότητά. Πῶς ἐπροσημάνετο ἐμπροσθεν τῶν γερόντων καὶ πῶς ἐσέβετο τοὺς τεθλιμμένους καὶ κλαίοντας. — Πῶς ἐπέπληττε τοὺς ἀποχωροῦντας τοῦ κόσμου ἐνεκα τῆς κακίας του, καὶ μεταβαλίνοντας εἰς τὰς ἐρήμους καὶ τὰ σπήλαια, λέγων, «Εἶνε ἀδύνατον διὰ τὸν ἄνθρωπον νὰ συναναστρέφεται μὲ πτηνὰ καὶ θηρία, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν συγγένειαν μὲ ἡμᾶς. Μὲ ποίους δὲ

ἄλλους πρέπει νὰ συναναστρέφεται εἰμὴ μὲ τοὺς πάσχοντας ὁμοίους του ἀνθρώπους !

Ἐπὶ 2400 περίπου ἔτη ὁ Κομφούκιος ἀπολαμβάνει τὴν λατρείαν τῶν ὁμοεθνῶν του. Ὁ δὲ τάφος του ἐν Κούνγ εἶναι ἐθνικὸν προσκυνητήριον—ὁ ἱερώτατος τόπος τῆς ἐπιγείου βασιλείας. Ἡ οἰκογένειά του καὶ οἱ ἀγαπητοὶ του μαθηταὶ κείνται ἐνταφιασμένοι παρὰ τὰ πλάγια τοῦ τάφου του, περίξ δ' ὑπάρχουν πλάκες μὲ χωρία ἐκ τῶν συγγραμμάτων του, ἀφιερωθεῖσαι ὑπὸ βασιλέων, πολιτικῶν, σοφῶν καὶ ἱερέων εἰς τὴν μνήμην του.

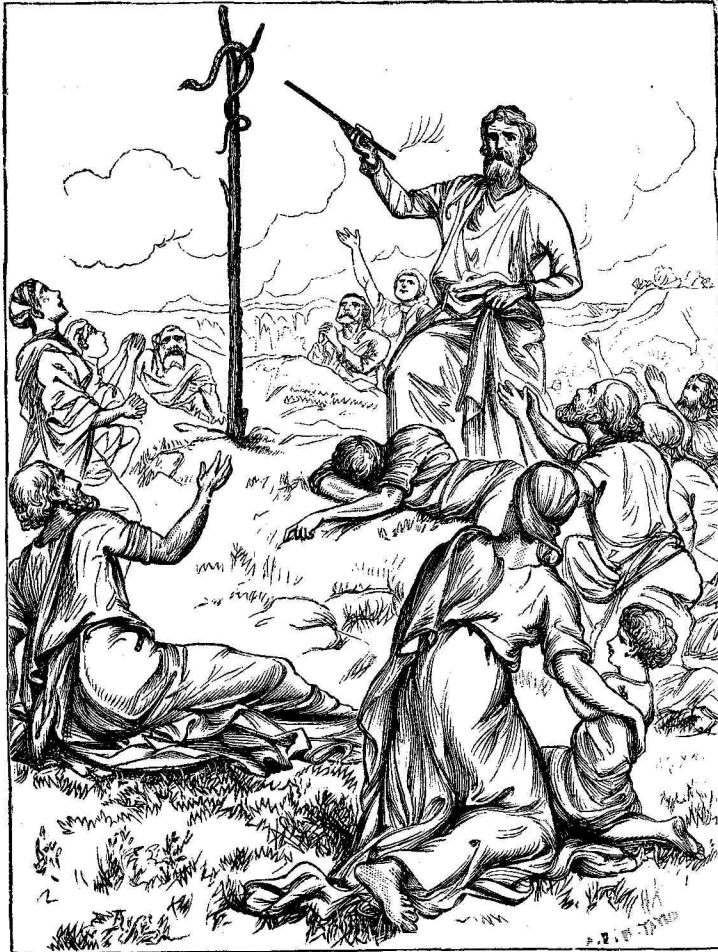
ΕΜΒΛΕΨΑΤΕ ΕΙΣ ΕΜΕ.

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐλέγχσαν ὑπὸ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἀγαπᾷ τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ ὅταν ἔξη ἐπὶ τῆς γῆς μας εἶπε περὶ αὐτῶν, «Ἀφήσατε τὰ παιδιὰ νὰ ἔλθουν πρὸς ἐμέ καὶ μὴ ἐμποδίζετε αὐτά», τὰ ἐπῆρε δὲ εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τὰ εὐλόγησεν.

Ἦξεύρετε δὲ τί ἐννοεῖ ἡ φράσις ἐμβλέψατε (κυττάξα-

τε) εἰς ἐμέ; Δὲν ἐννοεῖ νὰ κυττάξῃ τις εἰς αὐτόν με τοὺς σωματικούς ὀφθαλμούς του, διότι δὲν εἶναι σωματικῶς παρὼν διὰ νὰ τὸν ἴδῃ, ἀλλὰ νὰ πιστεύσῃ, νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς αὐτόν.

Μίαν φορὰν, ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ἦσαν εἰς τὴν ἔρημον ἡμάρτησαν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ. Ποία δὲ ἦτο ἡ ἁμαρτία των; Δὲν ἔκλεψαν, δὲν ἐλῆστευσαν, δὲν ἐψεύσθησαν, δὲν ἐφόνευσαν. Ἀπλῶς ἐμουρμούρισαν, διότι δὲν τοὺς ἤρεσκεν ἡ τροφή, τὴν ὁποίαν καθημέραν τοὺς ἐδίδεν—τὸ μάννα—εἰς τὴν ἔρημον ἥθελον καὶ κρέας. Τοῦτο δυσηρέστησε καὶ παρώργισε τὸν Θεόν, καὶ ἔστειλεν ἐναντίον τοὺς φλογεροὺς ὄφεις φαρμακεροὺς, οἱ ὁποῖοι ἐδάγκανον αὐτοὺς καὶ ἀπέθνησκον,

Ἐμβλέψατε εἰς ἐμέ.

χιλιάδες δ' ἐξ αὐτῶν εὗρον τὸν θάνατόν των ἐκεῖ, οἱ δὲ ἐπιζῶντες ἤρχισαν νὰ μετανοοῦν καὶ παρεκάλουν τὸν Μωϋσῆν νὰ δεηθῇ τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς συγχωρήσῃ καὶ σηκώσῃ ἀπ' αὐτοὺς τοὺς φλογεροὺς ὄφεις. Ὁ Μωϋσῆς προσευχήθη εἰς τὸν Θεόν, καὶ ὁ Θεὸς εἰσήκουσε τὴν προσευχήν του καὶ τὸν διέταξε νὰ κατασκευάσῃ ἕνα ὄφιν χαλκοῦν καὶ νὰ τὸν στήσῃ ὕψηλὰ εἰς ἕνα στυλόν, νὰ εἴπῃ δὲ εἰς τὸν λαόν, ὅταν ἐδάγκανοντο ἀπὸ τοὺς ὄφεις νὰ κυττάζουσιν εἰς τὸν χαλκοῦν ἐκεῖνον ὄφιν καὶ θὰ ἰατρεύοντο.

Πολλοὶ ἐγέλασαν ἴσως καὶ ἐγάθησαν, ὅσοι δὲ ἐκύτταξαν ἐσώθησαν. Ὅσοι δηλ. ἐπίστευσαν εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν θεραπευτικὴν του δύναμιν ἰατρεύθησαν. Δὲν ἦτο ὁ χαλκοῦς ὄφιν, οὔτε τὸ κύτταγμά των